

DE STAD UIT

Nicole (41) stond voor een moeilijke keuze toen ze de kans kreeg om met haar gezin vanuit de stad terug te verhuizen naar het platteland waar ze is opgegroeid. Haar gevoel gaf de doorslag.

"Ik ben nooit van plan geweest om na tweeëntwintig jaar terug te verhuizen naar de afgelegen plek waar ik ben opgegroeid. Voor de vorm dacht ik er over na toen mijn moeder vroeg of we interesse hadden om de helft van het ouderlijke huis te kopen. Ik was ervan overtuigd dat ik het niet serieus zou overwegen, maar tot mijn verbazing kon ik het niet uit mijn hoofd zetten. Mijn wortels lig-

"Het nemen van zo'n grote beslissing werkt verlamrend, soms moet je gewoon springen"

gen daar, het huis is destijds gebouwd door mijn opa en oma en kijkt uit op het bos. Ik wil graag terug naar de rust en ruimte en houd van het gevoel dat je meer op jezelf bent teruggeworpen.

Het zal een flinke verandering in onze levensstijl betekenen: niet meer even de buurtsuper inrennen als ik wat vergeten ben of mijn kinderen lopend naar school kunnen brengen. Stiekem ging ik er vanuit dat mijn man zijn vetorecht zou inzetten. Maanden hebben we er de tijd voor genomen om een definitieve beslissing te nemen en alles goed te overdenken. Het nemen van zo'n grote beslissing werkt verlamrend, juist daarom moet je de sprong gewoon wagen. Ik vind het belangrijk om het leven echt te leven en niet als een bang vogeltje staan toe te kijken. Soms moet je gewoon in het diepe springen. Dat is wat wij nu doen."

EEN SABBATICAL

Lorraine (52) trok de stekker uit haar bedrijf om een sabbatical van een jaar te nemen. Zo kan ze zich bezinnen op de baan die bij haar past en bijkomen van haar burn-out.

"De afgelopen zeven jaar heb ik keihard gewerkt als professional organizer. Alleen is de recessie niet ongemerkt aan mij voorbij gegaan. Ik deed er alles aan om het tijt te keren, maar in plaats daarvan kreeg ik een burn-out. Ik werd kattig tegen mijn man en dochter en lichamelijk had ik allerlei klachten. Wat levert het me op als ik zo door blijf gaan, vroeg ik me af. Ik heb het er heel moeilijk mee gehad om te stoppen. Begin januari viel ik in een groot zwart gat en ik vond het moeilijk om

"Door te wandelen, is er rust in mijn hoofd ontstaan"

tijdelijk mijn financiële onafhankelijkheid op te geven. Pas de laatste paar weken ben ik echt in staat om te genieten van mijn rust. Tuinieren, koken, afspreken met vriendinnen en tijd hebben voor mijn moeder en dochter die me nodig hebben. De dagen weet ik aardig te vullen. Wat ik na dit jaar wil doen, weet ik nog niet. In het begin kon ik daar behoorlijk over piekeren. Door te wandelen en aan yoga te doen, is er rust in mijn hoofd ontstaan. Ik weet dat ik mijn kennis en talent op veel manieren kan inzetten. Tot het zover is, verveel ik me geen moment."

EEN EIGEN ATELIER

Frederike (40) was naast haar baan altijd al bezig met het maken van kunst, alleen ontbrak het haar aan tijd. Nu heeft ze een eigen atelier waar ze één dag in de week sieraden maakt.

"Het jaar voor ik veertig werd, was voor mij een jaar van bezinning. Zakelijk ging alles voor de wind, privé ging het heerlijk, maar toch... Naast mijn werk in de zakelijke dienstverlening, ben ik altijd bezig geweest met kunst. Ik hou ervan om uit niets iets te maken. Ik schilder, beeldhouw en ontwerp. Maar vanaf het moment dat we kinderen kregen, had ik simpelweg niet meer de tijd en energie om iets te creëren. Terwijl ik juist mentaal tot rust kom door met mijn handen te werken.

Daarom wilde ik meer tijd nemen voor mijn creatieve kant. Ik besloot de opleiding edelsmeden te volgen om sieraden te maken van voorwerpen die ik vind op het strand. De combinatie van juttten, ontwerpen en uitvoeren is voor mij totale ontspanning. De garage is inmiddels verbouwd tot atelier, zodat ik ook echt met vuur kan spelen om mijn sieraden te smeden. Ik ontwerp niks in opdracht, maar

"Mijn thema is vrijheid"

maak echt alleen de dingen die ik zelf mooi vind. Mijn thema is vrijheid en zodra ik uit commercieel oogpunt moet ontwerpen, is het vrije eraf. De flexibiliteit die ik mezelf gun om minstens één dag in de week in mijn atelier te staan is lekker. Dit heb ik nodig, hier voel ik me volmaakt gelukkig bij."